

економічного й соціального розвитку кожного таксономічного поселення відповідно до демовідтворювальних процесів з максимальним урахуванням історичних особливостей, національних традицій і звичаїв; залучення на добровільній основі коштів підприємств, установ та організацій до розбудовчих процесів у сільській соціальній сфері тощо.

Таким чином, концептуальні засади стратегічного управління розвитком соціальної інфраструктури сільських територій передбачають формування передумов її розвитку на національному, регіональному, місцевому рівнях; дотримання етапів стратегічного управління на всіх рівнях управління, що мають містити деталізований зміст, методи та інструменти їх реалізації; мають ураховувати динаміку потреб населення в соціальних послугах та їх змістовному наповненні, методичку вибору шляхів, способів, методів, засобів модернізації інноваційної інфраструктури сільських територій як основи розвитку людини та якості її життя.

Список використаних джерел:

1. Гринько О.В. Формування концептуальних засад розвитку соціальної інфраструктури сільських територій як інструмент агропромислового розвитку держави / О. В. Гринько // Агросвіт. – 2012. – № 16. – С. 23 – 37.
2. Куценко В.І. Соціальна сфера: реальність і контури майбутнього (питання теорії і практики): монографія / В. І. Куценко; за наук. ред. д.е.н., проф., чл. – кор. НАН України Б. М. Данилишина; РВПС України НАН України. – Ніжин: ТОВ Видавництво «Аспект-Поліграф», 2008. – 818 с.

УДК 339.138

М.В. Гунченко, к.е.н., доцент
А.М. Симоненко, Е.О. Лисяський, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ
УПРАВЛІНСЬКОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В СИСТЕМІ
ГОСПОДАРСЬКИХ ВІДНОСИН**

Менеджмент - це уміння домагатися поставлених цілей, використовувати працю, інтелект, мотиви поведінки інших

людей. Менеджмент у перекладі з латинського "керування" - функція, вид діяльності з керівництву людьми в найрізноманітніших організаціях. Також, менеджмент як збірне від менеджерів - це визначена категорія людей, соціальний шар тих, хто здійснює роботу по керуванню. Значимість менеджменту була особливо ясно усвідомлена в тридцяті роки. Уже тоді стало очевидним, що діяльність ця стає професією, область знань - у самостійну дисципліну, а соціальний шар - у впливову суспільну силу.

Підприємницьке середовище – це комплекс умов і сил зовнішнього порядку, які впливають на можливості суб'єктів ринкових відносин і дозволяють підприємцю досягнути свої цілі і реалізувати свої функції.

Підприємницьке середовище в більшому ступені визначає напрями і види підприємництва, його масштаби і просторові кордони, а також позиції суб'єктів ринкових відносин на ринку.

Ознайомлення з сучасними поглядами на сутність менеджменту дозволяє зробити висновок, що даний термін має декілька значень.

По-перше, термін менеджмент (англ. management-управління, організація) вживається для визначення сукупності методів і форм управління виробництвом з метою одержання прибутку як основної цілі підприємницької діяльності. Це діяльність з координації зусиль у процесі спільної роботи людей.

По-друге, менеджмент означає наявність і функціонування специфічного органу підприємства, що уособлює його керівництво. Мета його полягає у вмінні бачити цілі, визначати способи їх досягнення, узгоджувати для цього дії людей. Нарешті, менеджмент пов'язаний з утворенням об'єднання менеджерів для вирішення управлінських та інших питань.

Менеджмент підприємства безпосередньо співвідноситься з формами організації господарської діяльності, розмірами фірми, особливостями сфери бізнесу. Наприклад, якщо в малих і в частині середніх підприємств управління здебільшого виконує власник, то в корпораціях його здійснює менеджер-професіонал.

Які ж особливості має підприємницьке управління? Насамперед, це короткочасність і не повторюваність

управлінських рішень. Зміни ринкового середовища, структурні зрушення у попиті викликають необхідність відповідних дій у менеджменті. Різноманітність здійснюваної діяльності та її фрагментарність зумовлюють виконання кожним менеджером кількох функцій управління.

Слід звернути увагу на відмінність менеджера від підприємця. Якщо підприємець бере на себе ризик, пов'язаний з організацією нової справи або розробкою нової ідеї, технології, продукції чи нового виду послуг, то менеджер передусім вирішує, чи буде досягнутий запланований результат. Він визначає, що необхідно для досягнення успіху, який шлях є найбільш оптимальним для реалізації підприємницької ідеї.

Мистецтво управління в підприємстві знаходить свій прояв у творчому відношенні до справи, здатності менеджера до аналізу, оцінки, прийняття ефективних рішень. Вміння досягати поставлених цілей залежить від знань конкретних форм впливу керівника на об'єкт управління.

Отже, менеджмент підприємстві має складний, багатоплановий характер, пов'язаний із виконанням окремими менеджерами певних обов'язків з управління. Ці визначені сфери і напрямки зосередження зусиль менеджерів на виконанні поставленої мети чи запобіганні певній непередбачуваній ситуації мають назву функції управління.

УДК 65.012.65

М.В. Гунченко, к.е.н., доцент

Ю.М. Федорова, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ЕКОНОМІЧНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Група економічних методів орієнтована на економічні інтереси людей, як індивідуальні, так і колективні. Ці методи реалізуються шляхом створення системи прямого та побічного стимулювання окремих працівників, виробничих та